

Retten's begrundelse og afgørelse

Processuelle indsigelser

Vedrørende krænkelse af uskyldsformodningen

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, da uskyldsformodningen i sagen mod ham må anses for krænkede på grund af en række offentlige udtalelser fremsat blandt andre af ministre og af en fungerende chef for SØIK, og da tiltaltes ret til en retfærdig rettergang derfor er krænkede. Tiltalte har herunder henvist til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 47, blandt andet om, at enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en uafhængig domstol, der forudgående er oprettet ved lov, og artikel 48 om, at enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil hans eller hendes skyld er bevist i overensstemmelse med loven, og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), artikel 6, stk. 2, hvoraf fremgår, at enhver, der anklages for en lovovertrædelse, skal anses for uskyldig, indtil hans skyld er bevist i overensstemmelse med loven.

Efter praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol kan udtalelser fra myndighedspersoner, der omtaler mistænkte personer som skyldige indebære en krænkelse af EMRK, artikel 6, stk. 2.

Samme spørgsmål blev på det da foreliggende grundlag prøvet under denne sags forberedelse i medfør af retsplejelovens § 846, stk. 1, hvor tiltalte påstod sagen afvist.

Ved Østre Landsrets kendelse af 14. december 2023 stadfæstede landsretten Retten i Glostrups kendelse af 29. september 2023, hvorefter påstanden om afvisning ikke blev taget til følge.

Landsretten fandt, at uanset om de omhandlede udtalelser måtte indebære en krænkelse af EMRK, artikel 6, stk. 2, og/eller en overtrædelse af retsplejelovens § 1016 a eller § 1017, stk. 2, nr. 3, også henset til de retssikkerhedsgarantier, der følger af retsplejeloven og grundlovens §§ 3, 62 og 64, efter karakteren af udtalelserne, at det ikke på det foreliggende grundlag kunne antages, at tiltalte ikke ville kunne få en retfærdig rettergang. Landsretten bemærkede, at spørgsmålet om afvisning ville kunne rejses på ny under hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 862, stk. 4.

I forbindelse med hovedforhandlingen er de samme udtalelser dokumenteret, som blev dokumenteret i forbindelse med retsmødet under sagens forberedelse angående dette spørgsmål. Herudover er dokumenteret udtalelse af 6. december 2023 fra udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen til Politiken.

Domsmandsretten finder efter de foreliggende oplysninger, at nogle af de fremlagte udtalelser fra ministre i perioden fra 17. november 2015 til og med 3. april 2023 er af en sådan karakter, at de kan opfattes som eller kan efterlade det indtryk, at de pågældende ministre anser tiltalte for skyldig i en kriminel handling i forbindelse med refusion af udbytteskat, hvilke udtalelser vil kunne indebære en krænkelse af tiltaltes rettigheder efter EMRK, artikel 6, stk. 2.

Domsmandsretten finder imidlertid efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger og sagens forløb, også henset til de retssikkerhedsgarantier, der følger af retsplejeloven og grundlovens §§ 3, 62 og 64, at tiltalte vil kunne få og har fået en retfærdig rettergang for en uafhængig og upartisk domstol.

Domsmandsretten finder allerede derfor, at tiltaltes påstand om frifindelse med henvisning til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 47 og 48, og EMRK, artikel 6, stk. 2, ikke kan tages til følge.

Uanset om der måtte være fremsat offentlige udtalelser fra nogle ministre, der vil kunne indebære en krænkelse af tiltaltes rettigheder efter EMRK, artikel 6, stk. 2, bemærker domsmandsretten, at spørgsmålet om en eventuel godtgørelse som konsekvens af en eventuel krænkelse ikke findes at kunne behandles under nærværende sag, hvilket der heller ikke er nedlagt påstand om. Det bemærkes samtidig, at en eventuel påstand fra tiltalte om godtgørelse vil skulle nedlægges under en af tiltalte selvstændig sag anlagt mod staten.

Vedrørende specialitetsprincippet

Tiltalte har endvidere nedlagt påstand om frifindelse med henvisning til, at tiltalte som følge af specialitetsprincippet anført i blandt andet udleveringslovens § 17 og § 51, hvilken lov har implementeret EU's rammeafgørelse om den europæiske arrestordre, og med henvisning til bekendtgørelse nr. 10 af 13. oktober 2022 af traktat af 17. marts 2022 om udlevering mellem De Forenede Arabiske Emirater og Kongeriget Danmark, artikel 10, ikke kan strafforfølges for groft bedrageri og forsøg herpå i nærværende sag. Tiltalte har herunder henvist til, at grundlaget for udlevering af tiltalte fra De Forenede Arabiske Emirater til Danmark er brev af 4. oktober 2023 til den centrale myndighed i Kongeriget Danmark fra Justitsministeriet i De Forenede Arabiske Emirater, som ifølge tiltalte må anses for den kompetente myndighed, i hvilket brev der er henvist til, at tiltalte er begæret udleveret på baggrund af en sag, der omhandler hvidvask. Tiltalte har herunder anført, at han ikke kan retsforfølges for en anden lovovertrædelse end den, som han oprindeligt blev udleveret for. Det er endvidere anført, at Danmark ikke har fremsat anmodninger om ændringer i afgørelsen af 4. oktober 2023 fra De Forenede Arabiske Emirater.

Det er ikke bestridt af tiltalte, at anmodningen om udlevering af tiltalte til Danmark er behandlet ved domstolene i De Forenede Arabiske Emirater på grundlag af en europæisk arrestordre udstedt af Retten i Glostrup, hvori den anførte tiltale for groft bedrageri og forsøg herpå, herunder påstanden om strafforhøjelse efter straffelovens § 88, er identisk med den i denne sag rejste tiltale, ligesom det ikke er bestridt af tiltalte, at domstolene i De Forenede Arabiske Emirater har truffet endelig afgørelse om udlevering af tiltalte på dette grundlag.

Efter de foreliggende oplysninger lægger domsmandsretten til grund, at udleveringen er sket i henhold til den lokale lov i De Forenede Arabiske Emirater og i henhold til en bilateral aftale indgået mellem De Forenede Arabiske Emirater og Danmark, jf. det anførte i brevet af 4. oktober 2023.

Domsmandsretten lægger efter de foreliggende oplysninger til endvidere grund, at domstolene i De Forenede Arabiske Emirater har truffet endelig afgørelse om, at tiltalte skal udleveres til Danmark på grundlag af den Europæiske Arrestordre udstedt af Retten i Glostrup, hvori den rejste tiltale for groft bedrageri og forsøg herpå og en henvisning til straffelovens § 88 er anført.

Efter karakteren, indholdet og det fremkomne om baggrunden for brevet af 4. oktober 2023 fra Justitsministeriet i De Forenede Arabiske Emirater til den centrale myndighed i Kongeriget Danmark lægger domsmandsretten endvidere til grund, at skrivelsen må anses som orienteringsskrivelse (verbal note) til de danske myndigheder om status for udleveringen af tiltalte. Domsmandsretten har

i den forbindelse lagt vægt på, at brevet af 4. oktober 2023 henviser til, at der er truffet afgørelse om udlevering af tiltalte til Danmark, og at udlevering af tiltalte vil ske efter afslutningen af efterforskningen vedrørende lokale verserende sager mod tiltalte.

Herefter og efter de foreliggende oplysninger, kan det lægges til grund, at tiltalte er udleveret på baggrund af, at domstolene i De Forenede Arabiske Emirater har truffet endelig afgørelse om udlevering af tiltalte på grundlag af en europæisk arrestordre udstedt af Retten i Glostrup, hvori den anførte tiltale for groft bedrageri og forsøg herpå, herunder påstanden om strafforhøjelse efter straffelovens § 88, er identisk med den i denne sag rejste tiltale, og at dette grundlag ikke kan anses for ændret efterfølgende. Herefter og da udleveringen opfylder betingelserne for udlevering til Danmark i udleveringsloven, herunder § 17 og § 51, finder domsmandsretten ikke grundlag for at tage tiltaltes påstand om frifindelse med henvisning til udleveringsgrundlaget til følge.

Retten skyldvurdering

Vedrørende sagens faktiske omstændigheder

Efter sagens oplysninger og forklaringen fra tiltalte kan retten lægge til grund, at tiltalte i regi af Solo Capital Partners LLP, Old Park Lane Capital Plc, West Point Derivatives Ltd og Telesto Markets LLP (Solo-selskaberne) som depotbank stod for opbygningen af en handelsstruktur, hvorigennem deltagerne indgik aftaler om køb og salg af bestemte aktier, henholdsvis lån/udlån af aktier samt forward eller futures til afdækning af risiko i forudbestemte konstellationer mellem parter, der ikke i forvejen var i besiddelse af aktier.

Indholdet i handlerne var forudbestemt inden første handel og fulgte en forud fastlagt struktur for handlernes gennemførelse, som blev meddelt aktørerne gennem instruktioner fra blandt andre Anthony Mark Patterson, og da handlerne blev automatiseret i Oktave gennem den heri programmerede algoritme.

I handelsstrukturerne fremstod investorerne (US-pensionsplaner og Labuan-selskaberne) som de ultimative købere af aktierne, og short-sælgerne de ultimative sælgere af aktierne. I handelsstrukturerne blev investorerne aftaler om køb af aktier indgået i 2012 og 2013 gennem en og siden i den resterende del af gerningsperioden gennem to børsmæglere som mellemlid. På tilsvarende vis blev aftalerne om aktieudlån indgået gennem først en og siden to aktielånere.

Handlerne var struktureret således, at summen af aktiepositionerne, som investorerne indgik aftaler om at købe, og som short-sælgerne indgik aftaler om at sælge, var identisk med summen af de aktiepositioner, som de samme investorer udlånte, og som de samme short-sælgerne lånte, således at der ikke i forbindelse med handlerne blev udvekslet penge eller aktier.

Det kan endvidere lægges til grund, at beløbene, som hos Solo-gruppen blev krediteret investorernes klientkonti som nettoaktieudbytte for de handlede aktier, opstod på baggrund af en tilsvarende debitering af short-sælgerne klientkonti hos Solo-gruppen. Det er ubestridt, at short-sælgerne ikke modtog aktieudbytte og ikke betalte udbytteskat, men havde et til aktieudbyttet svarende beløb bogført hos Solo-selskaberne, som følge af et overskud på de ovenfor nævnte handelsforløb.

Videre kan det lægges til grund, at Solo-selskaberne på baggrund af de ovenfor nævnte handelsforløb udstedte Dividend Credit Advice (DCA'er) til investorerne svarende til nettoudbyttet og

foranledigede, at der i perioden 2012-2015 af investorerne i 3.239 tilfælde blev indsendt ansøgninger om refusion af udbytteskat på 9.025.205.871,00 kr. efter kildeskattelovens § 69 B, hvor de nævnte DCA'er var vedlagt. Tiltalte har bekræftet, at de eneste midler, som tilgik handelsstrukturen udefra var indbetalinger, der indgik, når skattemyndighederne imødekom ansøgningerne om refusion af udbytteskat.

Det kan endelig lægges til grund, at Solo-selskaberne i 2015 på samme måde foranledigede, at der på vegne af investorerne i yderligere 160 tilfælde blev ansøgt om refusion af dansk udbytteskat på i alt 553.346.302,00 kr., hvilket imidlertid ikke blev udbetalt, idet skattemyndighederne i august 2015 standsede udbetalingerne.

Antallet af handler, de involverede aktører og den beløbsmæssige opgørelse af den tilbagesøgte udbytteskat og forsøg herpå, jf. tiltalens forhold 1 og 2, er ubestridt af tiltalte og understøttet af sagens oplysninger. Det er i den forbindelse endvidere ubestridt og understøttet af de dokumenterede pengestrømme, at mindst 80 % af den samlede tilbagesøgte udbytteskat siden blev betalt til tiltalte eller til af ham kontrollerede selskaber.

Vedrørende behandlingen af ansøgningerne om refusion af udbytteskat kan retten på baggrund af Sven Nielsen og Lisbeth Rømers forklaringer lægge til grund, at behandlingen skete på baggrund af oplysninger i en blanket om, hvem der var udbyttmodtager og befuldmægtiget, om der var skattepligt i et land, som der var indgået dobbeltbeskatningsoverenskomst med, og om der var vedlagt en nota om, at udbytte var betalt til modtageren.

De har begge forklaret blandt andet, at det efter deres opfattelse var hele grundlaget og en forudsætning for refusion af udbytteskat, at der var modtaget udbytte og betalt eller indeholdt udbytteskat.

Lisbeth Rømer har yderligere forklaret, at grundlaget for refusionen af udbytteskat var dobbeltbeskatningsoverenskomsten, og udbyttnotaen eller DCA'en, som var en 3. mandserklæring, der bekræftede, at der var udbetalt udbytteskat til vedkommende og størrelsen af udbyttet. Systemet var baseret herpå og på tillid til de udstedte dokumenter.

Lisbeth Rømer har endelig forklaret, at de i forhold til udenlandske depotbanker var uden mulighed for at kontrollere, om de oplysninger, som fremgik af udbyttnotaerne, var korrekte.

Vedrørende den skatteretlige konsekvens af de beskrevne handelsforløb

Efter den i gerningsperioden gældende kildeskattelov § 65, stk. 1, (lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010), skal et selskab, der vedtager eller beslutter at udbetale eller godskrive udbytte af aktier, indeholde 27 procent af det samlede udbytte (udbytteskat).

Det følger af kildeskattelovens § 69 B, stk. 1, blandt andet, at skattepligtige, for hvilke der efter § 65 er indeholdt kildeskat af blandt andet udbytte, som overstiger den endelige skat efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, er berettiget til at få tilbagebetalt beløbet (udbytteskatrefusion) inden 6 måneder fra modtagelsen af anmodningen af tilbagebetaling.

Der er grundlag for at antage, at investorerne, hvis de modtog udbytte fra danske børsnoterede selskaber, var skattepligtige til Danmark, jf. selskabsskattelovens § 2, litra c, jf. ligningslovens § 16 A. Det kan endvidere lægges til grund, at de involverede US-pensionsplaner og Labuan-selskaber

(investorerne) var omfattet af reglerne om skattefritagelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og henholdsvis USA og Malaysia.

Tiltalte har forklaret og gjort gældende, at det ikke var udbytte, men udbyttekompensation som shortsælgerne betalte til investorerne, og at forpligtelsen hertil opstod som følge af en markedskonvention, som indebar, at hvis der blev indgået aftaler om køb af aktier før eller på generalforsamlingsdagen, som blev afregnet efterfølgende, opstod der et sådant krav. Tiltalte har endvidere forklaret og gjort gældende, at han forstod de danske skatteregler sådan, at udbyttekompensation - uanset om den kunne spores tilbage til en faktisk udbyttebetaling - i dansk skattemæssig kontekst var at betragte som et beskattet udbytte, og at aktiekøberen - investoren - var berettiget til at søge refusion af indeholdt udbytteskat.

Tiltalte har supplerende gjort gældende, at der er tale om, at investoren har krav på short-sælgeren på en erstatning for mistet udbyttebetaling, og at dette erstatningskrav har skatteretlige konsekvenser, uanset, om der er indgået aktier udefra i handlerne. Der er henvist til, at der er tale om retlige bindende handler, og tiltalte har henvist til retserhvervelsesprincippet. Det er gjort gældende, at investorens krav rent faktisk er honoreret i form af en udbyttekompensationsbetaling, og at der så meget desto mere opstår et krav på udbytteskattetilbagebetaling, jf. kildeskattelovens § 69 B, stk. 1.

Domsmandsretten finder, at det er uden støtte i ordlyden af kildeskattelovens § 69 B, stk. 1, eller i bestemmelsens forarbejder, at berettigelsen til tilbagebetaling af udbytteskat, skulle opstå *alene* som følge af en struktureret handel, hvor en aktieshort-sælger som led i transaktionen godskriver aktiekøberen en udbytteskattekompensation svarende til et beregnet nettoudbytte. En sådan forståelse strider klart mod ordlyden af bestemmelsen i kildeskattelovens § 69 B, stk. 1, som omtaler ”udbytte...”, hvori der er indeholdt kildeskat.

Domsmandsretten bemærker endvidere, at kildeskattelovens betingelser er objektive, og at der således også i realiteten skal være tale om et udbytte, hvori der er indeholdt kildeskat, og at den subjektive opfattelse heraf hos den der søger tilbagebetaling af udbytteskat, uanset om den kan anses for velbegrundet, er uden betydning.

Domsmandsretten bemærker videre, at såfremt berettigelsen til tilbagebetaling af udbytteskat skulle opstå *alene* som følge af en struktureret handel, hvor en aktieshort-sælger som led i transaktionen godskriver aktiekøberen en udbytteskattekompensation svarende til et beregnet nettoudbytte, ville det medføre, at et ubegrænset antal ansøgere helt uafhængigt af den samlede udbytteudlodning og beskatningen heraf ville kunne gøre sig berettiget til udbytteskatrefusion.

Domsmandsretten finder således, at det er en nødvendig betingelse for retten til udbytteskatrefusion efter kildeskattelovens § 69 B, stk. 1, at den skattepligtige, som anmoder om tilbagebetaling, har fået udbetalt et beskattet udbytte, eller har erhvervet retten hertil fra nogen, som har modtaget en sådan betaling.

Uanset om det lægges til grund, at investorerne på baggrund af de indgåede aftaler opnåede den ret til udbyttekompensationsbetaling, som tiltalte har forklaret om, må det således anses for en nødvendig forudsætning for retten til tilbagesøgning af udbytteskat, at investoren opnår retskrav på et således beskattet udbytte fra en, som har modtaget et sådant udbytte.

Som anført ovenfor må det bevismæssigt og i øvrigt ubestridt lægges til grund, at der objektivt set ikke er nogen i de beskrevne transaktioner, der har modtaget et beskattet udbytte, eller har indgået aftaler om erhvervelse af aktier fra en tredjepart, der er har modtaget et beskattet udbytte.

Domsmandsretten må således lægge til grund, at shortsælgerne ikke har været i en position, hvor de har været i stand til at sælge en aktie med ret til et beskattet udbytte. Betingelsen i kildeskattelovens § 69 B, stk. 1, om et ”udbytte..., hvori der er indeholdt kildeskat”, er dermed ikke opfyldt.

Domsmandsretten finder det herefter bevist, at udbetalingerne af udbytteskatterefusion som følge af investorernes ansøgninger er sket i strid med kildeskattelovens § 69 B, stk. 1, og beløbene er modtaget af investorerne med urette.

Vedrørende spørgsmålet om overtrædelse af straffelovens § 279

Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at de ansøgninger, der i nærværende sag, dannede grundlag for skattemyndighedernes udbytteskattebetalinger, efter deres indhold fremstod således, at investorerne havde modtaget udbytte, hvori der var blevet indeholdt udbytteskat i forbindelse med udbytteudlodninger, men at ingen af selskaberne havde modtaget et beskattet udbytte, eller som led i eller til brug for transaktionerne havde erhvervet rettigheder over aktier fra udestående tredjeparter.

Det kan efter bevisførelsen endvidere lægges til grund, at de ansøgninger, der i nærværende sag, dannede grundlag for skattemyndighedernes udbytteskattebetalinger således indeholdt urigtige oplysninger om indeholdt udbytteskat.

Det kan efter bevisførelsen, herunder forklaringerne for Lisbeth Rømer og Sven Nielsen, videre lægges til grund, at skattemyndighederne efter den administrative praksis som dokumentation for, at der var modtaget beskattet udbyttebetaling fra et dansk selskab, krævede en DCA udstedt af depotbanken, der sammen med en skattefritagelseserklæring udgjorde grundlaget for beslutningen om refusion af udbytteskat.

Domsmandsretten finder det herefter bevist, at de DCA'er, som blev fremsendt til skattemyndighederne i nærværende sag, bragte skattemyndighederne i en vildfarelse om, at der var modtaget udbytte fra et dansk selskab, hvori der var indeholdt udbytteskat.

Efter det juridiske grundlag, der dannede grundlag for behandlingen af ansøgninger om refusion af udbytteskat, og som er understøttet af forklaringerne fra Lisbeth Rømer og Sven Nielsen, finder retten det herefter bevist, at skattemyndighederne derved blev bragt i en vildfarelse, som var bestemmende for, at der skete udbetalinger i strid med kildeskattelovens § 69 B, stk. 1.

Domsmandsretten bemærker i den forbindelse, at retten finder, at skattemyndighederne ikke på baggrund af anmeldelserne fra advokat Michael Amstrup i sommeren 2015 blev bragt ud af den vildfarelse, som danner grundlag for bedrageriet.

Domsmandsretten har i den forbindelse lagt vægt på, at der var tale om et omfattende handelssystem, og at anmeldelserne efter deres indhold krævede en række yderligere undersøgelser, før der var tilstrækkeligt grundlag for at stoppe betalingerne af tilbagesøgt udbytteskat.

Domsmandsretten bemærker, at det ikke kan føre til et andet resultat, at der ikke er grundlag for tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at mekanismerne omkring ”netting” og konstruktionen omkring afregningsdagen gav mulighed for, at der kunne etableres handelsstrukturer, hvorved afregnings- og registreringsmekanismer indebar, at et tilsyneladende stort antal aktier blev handlet over generalforsamlingsdagen, og at handelsstrukturen i den forbindelse kunne efterlade et papirspor, der bekræftede handlerne. Domsmandsretten finder det endvidere uden betydning, om handlerne mellem aktørerne i øvrigt kan betragtes som fiktive, idet det efter det ovenfor anførte, er bevist, at handlerne var af en sådan karakter, at investorerne ikke derved modtog skattepligtigt aktieudbytte fra aktieudstederen eller en ret hertil.

Domsmandsretten har i den forbindelse lagt vægt på, at det, som tidligere fastslået, også efter tiltaltes forklaring kan lægges til grund, at det ikke indgik aktier eller penge i handelsstrukturene, og at retten endvidere må lægge til grund, at det som blev ”nettet”, var de respektive parters fordringer på hinanden uden forbindelse til de udstedte aktier, og uden at parterne bidrog med kapital til afvikling af handlerne.

Domsmandsretten finder det bevist, at tiltalte har haft en helt central og kontrollerende rolle i forbindelse med opbygningen, driften og udviklingen af det handelssystem, som førte til de uberettigede udbetalinger af tilbagesøgt udbytteskat.

Domsmandsretten har i den forbindelse lagt vægt på, at tiltalte vedrørende ledelsen af GSS-forretningen har forklaret blandt andet, at han var administrerende direktør for Solo Capital indtil udgangen af 2013, og at Anne Stratford fra januar 2014 blev administrerende direktør, men at han fortsat var inde over, og at de havde daglige Skype-møder. Tiltalte har endvidere forklaret, at han var involveret i GSS-forretningen som en del af teamet og som ejer, og at han tjente mange penge på GSS-forretningen.

Domsmandsretten kan vedrørende tiltaltes involvering efter bevisførelsen tillige lægge til grund, at tiltalte havde en central rolle i den løbende udvidelse af antallet af aktører i de strukturerede handler, og at oprettelsen af de handlende selskaber i betydeligt omfang var initieret og finansieret af tiltalte til brug for handel på GSS-plattformen.

Domsmandsretten finder således, at de objektive krav for domfældelse efter den rejste tiltale er opfyldt, idet det herunder bemærkes, at antallet af aktører, antallet af ansøgninger, de tilbagesøgte beløb, og de udbetalte beløb og tiltaltes andel af overskuddet efter tiltaltes forklaring og den øvrige bevisførelse findes bevist.

Spørgsmålet er herefter, om der foreligger det fornødne forsæt.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at der var tale om reelle handler med der af afledte juridiske rettigheder og pligter. Tiltalte har endvidere forklaret, at det var og fortsat er hans opfattelse, at udbyttekompensationsbetaling kan sidestilles med udbytte, og at Solo-gruppen kunne udstede DCA'er til sine kunder, samt at det ikke var retsstridigt eller på et uretmæssigt grundlag, når kunderne efterfølgende anvendte disse DCA'er til at ansøge om refusion af udbytteskat. Tiltalte har videre forklaret, at alt foregik inden for gældende lovgivning, regulering og markedspraksis, og at han sikrede sig dette ved at ansætte særdeles kompetente folk og få den bedste rådgivning, og at der var tale om et lovligt juridisk ”smuthul”, og at han var i god tro.

Tiltalte har videre forklaret blandt andet, at initiativet til, at der blev indhentet en tax-opinion i 2012, kom fra Graham Horn og Rajen Shah, hvilket tiltalte havde godkendt, men at han ikke selv deltog i kommunikationen med Hannes Snellman Advokatpartnerselskab, men at tiltalte læste den endelige udgave af denne tax-opinion. Tiltalte har forespurgt, om de ikke ville vise hele kredsløbet, forklaret, at hans involvering var minimal, og at Rajen Shah og Graham Horn havde besluttet, at en tax-opinion skulle omfatte det, som fremgik af fact-pattern, og at han ikke kan svare autoritativt på, om Hannes Snellman blev bedt om at besvare, om et markedclaim under de omstændigheder, som det var i GSS-systemet, skatteretligt ville blive betragtet som, udbytteskattefinansberettiget, men at det var hans opfattelse, at det ikke var omfattet af den legal opinion, der var indhentet.

Tiltalte har foreholdt tax-opinion fra 27. juni 2012, side 7-9, og forespurgt til, at det er anført som en forudsætning, at det er reelt udbytte, der videregives til den amerikanske pensionskasse, forklaret blandt andet, at han ikke kikkede på udtalelsen, men stolende på Rajen Shah og Graham Horn. Tiltalte har videre forklaret, at han ikke tog sig af kontakt til rådgiverne personligt, og at han fik at vide, at udbytteskattekomensation blev behandlet som beskattet udbytte. Tiltalte har videre forklaret, at Simon Bird, der blev bedt om at gennemgå GSS-modellen, kom til samme konklusion, at det var en lovlig model, som tiltalte har beskrevet, og at bogføring af udbytteskattekomensation anses som udbytteindtægt.

Tiltalte har videre forespurgt, hvorfor de ikke har spurgt til om, hvorvidt smuthullet var lovligt, forklaret, at skatteeksperterne havde dialogen med danske eksperter, og at han stolede på Rajen Shah og Graham Horn og ville forvente, at de ville have bragt det op overfor ham, hvis der var noget.

Vidnet Anthony Mark Patterson har herom forklaret blandt andet, at han i slutningen af 2013 blev opmærksom på handelsstrukturen, hvor han så, at der ikke kom udbytte og aktier ind i systemet, og at det var han bekymret for. Det så for ham ud til, at der ikke var reel bevægelse af aktier og penge. Han er sikker på, at han har talt med tiltalte, Raj Shah og andre overordnede ansatte om sin bekymring og også dem, som havde skabt handelsstrukturen. Det generelle svar var, at der var en legal opinion, og at det var underforstået, at der var et smuthul. Han blev i brede vendinger forklaret om, at smuthullet bestod i, at hvis alle brugte samme depotbank, så kunne det hele "nettes". Han vidste godt, at investorerne tilbagesøgte skat, selvom der ikke var betalt udbytteskat, hvilket var en del af de generelle samtaler, som han havde med folk.

Domsmandsretten har ved vurderingen af forklaringen fra tiltalte lagt vægt på, at han har læst den endelige udgave af Hannes Snellmans tax-legal opinion fra 2012 og derfor måtte være bekendt med de angivne forudsætninger i i hvert fald i denne, hvor det blandt andet er forudsat, at investoren skulle have fuldstændige ejerrettigheder over aktierne, herunder retten til at modtage det udbytte, der udloddes på dagen for godkendelse af udbytte, ligesom det er en forudsætning, at det udbytte, som investoren rent faktisk vil kræve refusion af udbytteskat for, er en udbyttebetaling, som investoren som aktionær har modtaget fra det udbytteudloddende danske selskab. Domsmandsretten har desuden lagt vægt på, at Tiltalte tillige måtte være bekendt med, at Hannes Snellman ikke var blevet anmodet om at vurdere, hvorvidt bogføring af udbytteskattekomensation anses som udbytteindtægt, og således ikke er forelagt Solos samlede model, der dannede grundlag for udbetaling af udbytteskat.

Videre har domsmandsretten lagt vægt på, at det på baggrund forklaringen fra vidnet Antony Mark Patterson lægges til grund, at Patterson havde udtrykt bekymring for handelsstrukturen, hvor der ikke kom aktier og udbytte ind i systemet, over for blandt andre tiltalte.

Domsmandsretten har desuden lagt vægt på, at Hannes Snellman i deres korrespondance med Graham Horn og Raj Shah fra juni 2012 tydeligt understregede vigtigheden af, at der rent faktisk var tale om udbytte, som den amerikanske pensionsplan havde modtaget fra det udbytteudloddende selskab, at chefen for Compliance, Gerry Pitts, i mailen af 16. juli 2013 til tiltalte udtrykte bekymring for, at ingen advokater nogensinde var blevet bedt om at udtale sig om GSS-modellen i sin helhed, at Michael Herron i bestyrelsesnotat af 16. april 2015 udtalte, at advokaterne, der udarbejdede tax-opinion om danske skatteforhold burde oplyses om hele konstruktionen, de usædvanlige elementer og størrelsen af transaktionerne, og at de kun med disse oplysninger ville få en brugbar opinion, hvilken viden retten antager er kommet til tiltaltes kundskab.

Domsmandsretten finder på denne baggrund, at tiltaltes forklaring om, at han blot stolede på de medarbejdere, som indhentede rådgivning, og at han selv var overbevist om lovligheden af udbytteskatterefusionerne, må tilsidesættes.

Alligevel og på trods af det ovenfor anførte undlod tiltalte efter sin forklaring at foranledige, at der blev foretaget en undersøgelse af om udbyttekompensation under de omstændigheder, som det var i GSS-systemet, skatteretligt ville blive betragtet som udbytteskatterefusionsberettiget ved henvendelse til rådgivere, der var kyndige i dansk skatteret, eller til myndighederne i Danmark, herunder også uanset de usædvanlige elementer i transaktionerne og størrelsen af beløb, der blev udbetalt i udbytteskatterefusion fra den danske stat.

Domsmandsretten finder herefter, at tiltalte ikke har haft noget grundlag for den opfattelse, at tilbagesøgning på baggrund af de bogførte transaktioner, der var uden andet formål end at danne grundlag ansøgninger om refusion af udbytteskate, kunne være lovlige.

Domsmandsretten finder derfor, at det må lægges til grund, at tiltalte var bekendt med hvilke dele af modellen, som der forventeligt ville blive "godkendt", hvis der blev indhentede rådgivning, mens han tillige var bekendt med, at spørgsmål til andre dele af modellen, herunder navnlig den samlede handelsstruktur, med overvejende sandsynlighed ville føre til den vurdering, som retten har foretaget ovenfor under overskriften "*Vedrørende den skatteretlige konsekvens af de beskrevne handelsforløb*", og som fremstår utvivlsom.

Domsmandsretten har endvidere lagt vægt på, at GSS-modellen var opbygget således, at den bestod af komplicerede handelskonstellationer mellem en række aktører, der blev udvidet med flere aktører undervejs, og at der var involveret et netværk af 288 mindre selskaber som investorer med meget forskellige navne på hvis vegne, der blev indsendt i alt 3.399 udbyttensotater. Herudover er der lagt vægt på, at handlerne på GSS-plattformen og de enkelte investorers køb mv. af aktier var begrænset, herunder i relation til indberetningspligter mv., og at tiltalte i forbindelse med etablering af investorer til handel på GSS-plattformen havde stærke holdninger til navngivning mv., således at de fremstod uden indbyrdes forbindelse, ligesom systemet var konstrueret således, at handlerne blev fordelt på mange aktører med en gennemsnitlig ligelig fordeling af handelsstørrelser og overskud.

Domsmandsretten har desuden lagt vægt på, at aktørerne i vidt omfang var tidligere ansatte og andre personer, som tiltalte havde en personlig relation til, og at oprettelsen af de handlende selskaber, som tidligere anført, i betydeligt omfang var initieret og finansieret af tiltalte til brug for handel på GSS-plattformen. Domsmandsretten finder, at de atypiske forhold peger i retning af et motiv om, at

tiltalte ønskede, at aktørerne i mindst muligt omfang satte spørgsmålstejn ved handlerne og baggrunden herfor.

Domsmandsretten finder endvidere, at det yderligere styrker denne antagelse, at tiltalte gennem sine selskaber betalte meget betydelige bonusser til aktørerne.

Domsmandsretten finder således, at disse forhold understøtter, at tiltalte var bevidst om, at hans aktiviteter havde en karakter, hvor han ikke ønskede opmærksomhed fra de regulerende myndigheder, og at modellen således synes opbygget for at sløre over for de danske skattemyndigheder, at de bagvedliggende transaktioner var uden udbytteskattemæssig realitet, idet der hverken indgik aktier eller udbyttebetaling fra danske selskaber.

Domsmandsretten finder det herefter efter en samlet vurdering bevist, at tiltalte i hvert fald har anset det som overvejende sandsynligt, at de i anklageskriftet nævnte ansøgninger om refusion af udbytteskat var uberettigede, og at medarbejderne i skattemyndighederne dermed blev bragt i en vildfarelse om, at der var indeholdt udbytteskat i Danmark.

På den anførte baggrund findes tiltalte herefter skyldig i groft bedrageri og forsøg herpå, jf. straffelovens § 279, jf. § 286, stk. 2, jf. til dels § 21, i overensstemmelse med anklageskriftet.

Strafudmåling

Straffen fastsættes til fængsel i 12 år, jf. straffelovens § 279, jf. § 286, stk. 2, jf. til dels § 21.

Domsmandsretten har navnlig lagt vægt på lovovertrædelsernes karakter, omfang og grovhed, herunder at tiltalte er fundet skyldig i bedrageri for 9.025.205.871 kr. og forsøg på bedrageri for 553.346.302 kr., og tiltaltes helt centrale og kontrollerende rolle i kriminaliteten, der var nøje planlagt og systematisk organiseret og undervejs yderligere effektiviseret ved udvikling af et software-system, der betød, at kriminaliteten eskalerede voldsomt, kriminalitetens grænseoverskridende karakter ved udnyttelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster og tilliden til depotbankernes tredjemandserklæringer, at kriminaliteten foregik over en lang periode på ca. 3 år, og at tiltalte berigede sig med et stort milliardbeløb, der udgjorde langt den største del af udbyttet svarede til minimum 80 procent.

Herudover har domsmandsretten lagt vægt på, at kriminaliteten først blev bragt til ophør, da skattemyndighederne i 2015 som følge af en formodning om svindel satte udbetalingerne på pause.

Henset til det ovenfor anførte, finder domsmandsretten, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder, og at der således er grundlag for at bringe straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., i anvendelse.

Domsmandsretten har ikke tillagt det særskilt vægt, at kriminaliteten er begået overfor skattemyndighederne, herunder er skattemyndighedernes administration af kontrollen med udbytteskatterefusionsansøgninger ikke blevet tillagt betydning ved strafudmålingen.

Endvidere er forholdenes alder og sagsbehandlingstiden ikke tillagt betydning ved straffens fastsættelse henset til kriminalitetens karakter, omfang og forløb.

Der foreligger ikke omstændigheder, som kan føre til en mildere fængselsstraf.

Det af tiltalte anførte kan ikke føre til andet resultat.

I medfør af straffelovens § 86, stk. 5, gives der fuld afkorting for frihedsberøvelsen af tiltalte i De Forenede Arabiske Emirater under forudsætning af, at frihedsberøvelsen er på baggrund af nærværende sag.

Rettighedsfrakendelse

De straffbare forhold er af tiltalte begået i sin egenskab af ejer og direktør og/eller reel leder af de britiske selskaber Solo Capital Partners LLP, Old Park Lane Capital Plc, West Point Derivatives Ltd og Telesto Markets LLP.

Herefter og efter karakteren og omfanget af de pådømte forhold, jf. det anførte ovenfor under straf-fastsættelsen, finder domsmandsretten, at betingelserne i straffelovens § 79, stk. 2, 2. pkt., jf. § 79, stk. 1, jf. § 78, stk. 2, for at frakende tiltalte retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser er opfyldt.

Af de grunde, der efter det anførte fører til den anførte rettighedsfrakendelse, finder domsmandsretten, at frakendelsen skal ske indtil videre, jf. straffelovens § 79, stk. 3.

Udvisning

Tiltalte er idømt fængsel i 12 år for bedrageri af særlig grov beskaffenhed efter straffeloven § 279, jf. § 286, stk. 2 og forsøg derpå, jf. straffelovens § 21. Betingelserne for at udvise tiltalte i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1 og nr. 6, er herefter opfyldt. Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal tiltalte således udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 1700 af 23. november 2020 om gennemførelse af visse bestemmelser i udtrædelsesaftalen mellem Det Forenede Kongerige og EU for så vidt angår retten til indrejse, ophold og arbejde i Danmark § 16, stk. 1, jf. udtrædelsesaftalens artikel 20, stk. 1, at da de pådømte forhold er begået før 1. januar 2021, skal tiltaltes forhold bedømmes som for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, da tiltalte er britisk statsborger.

Udvisning kan herefter kun ske, hvis det er i overensstemmelse med de principper, der gælder efter EU-reglerne for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Efter artikel § 27, stk. 1, i direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 (opholdsdirektivet), kan en begrænsning i retten til fri bevægelighed og ophold kun begrundes i hensynet til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, og der må ikke lægges økonomiske betragtninger til grund. Efter artikel 27, stk. 2, skal udvisningen være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Det personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Tiltalte er straffet med fængsel i 12 år for groft bedrageri og forsøg derpå og domsmandsretten finder efter en samlet vurdering af karakteren og omfanget af den begåede kriminalitet, at kriminaliteten er udtryk for en adfærd, som udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse, jf. opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, 2. led.

Efter de foreliggende oplysninger om tiltaltes forhold, herunder at han aldrig har boet i Danmark og ikke har nogen familiær, arbejdsmæssig eller social tilknytning hertil, sammenholdt med oplysningerne om tiltaltes tilknytning til Storbritannien, at tiltalte ikke har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning kan anses for at stride mod proportionalitetsprincippet i direktivets artikel 27, stk. 2, 1. led, sammenholdt med artikel 28, stk. 1.

Opholdsdirektivet kan derfor ikke antages at være til hinder for, at der sker udvisning, jf. herved direktivets artikel 33, stk. 1, og udlændingelovens § 26 b, jfr. § 2, stk. 3. På den baggrund tages påstanden om udvisning i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt.

Af de grunde, der efter det anførte fører til, at tiltalte skal udvises, finder domsmandsretten, at udvisningen af tiltalte skal ske med indrejseforbud for bestandigt efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 7.

Konfiskation

Konfiskation hos tiltalte:

Vedrørende indestående på konti i Varengold Bank:

Tiltalte har forklaret, at indeståenderne stammer fra overførsler fra Solo, og at han ikke har indvendinger mod, at pengene konfiskeres, hvis han findes skyldig. Efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godt gjort, at indeståenderne stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder, herefter og efter bevisresultatet, skal indeståenderne konfiskeres efter § straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Vedrørende ejendommene (1) Flat 36, Altus House, 335-337 Bromley Road, London, SE6 2DR, title no TGL406119, (2) Flat 40, Altus House, 335-337 Bromley Road, London, SE6 2DR, title no TGL406124, (3) 73 Aurora Apartments, 10 Buckhold, London SW18 4FW, title no TGL392601, (4) 74 Aurora Apartments, 10 Buckhold, London SW18 4FW, title no GL392610, (5) 67 Balcombe Street, London NW1 6HD, title no LN200530, (7) 92 Boston Place, London NW1 6EX, title no LN242519, (8) 102 Boston Place, London NW1 6EX, title no LN113325, (9) Flat 27, Brandan House, Sovereign Place, Harrow, HA1 2FN, title no NGL806039, (13) Flat G01, 28 Lovat Lane, London EC3R 8EB, title no AGL336905, (14) Apartment 23, Monroe House, 7 Lorne Close, London NWB 7JN, title no NGL797603, (15) Flat 6, 41 Tavistock Crescent, London W11 1AD, title no BGL91988 og (16) Flat 8, 41 Tavistock Crescent, London W11 1AD, title no BGL92473:

Tiltalte har forklaret, at ejendommene er købt for midler, der stammer fra tilbagesøgning af udbytteskat fra Danmark og Belgien, og han accepterer, at ejendommene konfiskeres, såfremt han findes skyldig. Herefter, efter de dokumenterede oplysninger og under hensyn til, at ejendommene er erhvervet i den periode, hvor tiltalte efter bevisresultat er fundet skyldig i bedrageri for et milliardbeløb, finder retten, at det er godt gjort, at ejendommene er erhvervet for midler, der stammer fra refusion af dansk udbytteskat.

Herefter og efter bevisresultatet, skal ejendommene konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Vedrørende ejendommene (10) 10 Endeavour Court, Stoke, Plymouth PL1 5AX, title no DN566627, (17) 109 Valletort Road, Plymouth, PL1 5PN, title no DN566959 og (18) 111 Valletort Road, Plymouth, PL1 5PN, title no DN5666619:

Efter bevisførelsen kan det lægges til grund, at ejendommene er erhvervet i 2008 og til dels lånefinansieret med lån, der blev indfriet i 2015.

Domsmandsretten finder, at betingelserne i straffelovens § 76 a, stk. 1, for at foretage konfiskation, utvivlsomt er opfyldt, idet tiltalte efter bevisresultatet er dømt for en handling af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og at den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

Spørgsmålet er heroverfor, om tiltalte har godtgjort, at ejendommene er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. straffelovens § 76 a, stk. 4. Domsmandsretten bemærker hertil, at ejendommene er købt i 2008 efter det oplyste for hver 149.995 GBP, og at de låneindfriet med hver 122.700,30 GBP i 2015. Finansieringen af ejendommen er således i langt overvejende grad finansieret for midler, hvor det har formodningen for sig, at de stammer fra den strafbare handling.

Domsmandsretten finder på denne baggrund, at tiltalte ikke har godtgjort, at ejendommene er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. straffelovens § 76a, stk. 4, og der skal derfor ske konfiskation af ejendommene i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand.

Vedrørende ejendommen (6) 84 Boston Place, London, NW1 6EX, title no LN93201:

Efter bevisførelsen kan det lægges til grund, at ejendommen er erhvervet i 2008 og lånefinansieret med lån, der blev indfriet i 2015.

Domsmandsretten finder, at betingelserne i straffelovens § 76 a, stk. 1, for at foretage konfiskation, utvivlsomt er opfyldt, jf. det ovenfor anførte.

Spørgsmålet er heroverfor, om tiltalte har godtgjort, at ejendommen er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. straffelovens § 76 a, stk. 4. Domsmandsretten bemærker hertil, at ejendommen er købt i 2008 efter det oplyste for 860.000 GBP, belånt med 970.000 GBP og lånet er indfriet med 942.994,31 GBP i 2015. Finansieringen af ejendommen er således efter det foreliggende finansieret for midler, hvor det har formodningen for sig, at de stammer fra den strafbare handling.

Domsmandsretten finder på denne baggrund, at der skal ske konfiskation af ejendommen i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand.

Domsmandsretten bemærker vedrørende det anførte om en livslang brugsret for tiltaltes søster og mor, at det må bero på en vurdering efter engelsk ret, om denne ret kan ekstinkveres, og at dette ikke har nogen betydning for, om konfiskationspåstanden kan tages til følge.

Vedrørende ejendommen (19) tiltaltes ideele andel af Clifton Avenue 69, Ground floor flat, Wembley HA9 6BN, title no. AGL265851:

Efter bevisførelsen kan det lægges til grund, at ejendommen er erhvervet i 2007 og til dels lånefinansieret med lån, der blev indfriet i 2015.

Domsmandsretten finder, at betingelserne i straffelovens § 76 a, stk. 1, for at foretage konfiskation, utvivlsomt er opfyldt, jf. det ovenfor anførte.

Spørgsmålet er heroverfor om tiltalte har godtgjort, at ejendommen er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. straffelovens § 76 a, stk. 4. Domsmandsretten bemærker hertil, at ejendommen er købt i juni 2007 uden, at der er oplyst en købspris. Tiltalte har indfriet et lån i ejendommen med 125.000 GBP i 2015. Det er således uklart efter det foreliggende, om indfrielsen af lånet ejendommen indebærer indfrielse af en mindre del af købesummen, eller om finansieringen af ejendommen i langt overvejende grad er finansieret for midler, hvor det har formodningen for sig, at de stammer fra den strafbare handling.

Domsmandsretten finder på denne baggrund, at tiltalte ikke har godtgjort, at ejendommen er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. straffelovens § 76a, stk. 4, og der skal derfor ske konfiskation af ejendommen i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand.

Sammenfattende vedrørende konfiskation hos tiltalte

Efter bevisresultatet kan der herefter foretages konfiskation hos tiltalte af 7.220.164.697 kr. (svarende til 80 % af DKK 9.025.205.871) herunder i de aktiver, som anklagemyndigheden har påstået jf. straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1 og § 76 a, stk. 1.

Konfiskation hos hos Aesa S.a.r.l.:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, at aktiverne stammer fra, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktiverne konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at indeståenderne stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat, herefter og efter bevisresultatet, skal indeståenderne og aktierne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Elysium Global (Dubai) Limited.:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, at aktiverne stammer fra, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktiverne konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at indeståenderne stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat, herefter og efter bevisresultatet, skal indeståenderne og aktierne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Elysium Global Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at aktiverne stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod at pengene konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at indeståenderne stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder herefter og efter bevisresultatet, skal indeståenderne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Elysium Global Trading Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at aktiverne stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod at pengene konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at indeståenderne stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal indeståenderne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos 6 Ephi Covent Garden Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at ejendommen konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal ejendommen konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos 7 Ephi Covent Garden Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at ejendommen konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal ejendommen konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos 8 Ephi Covent Garden Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at ejendommen konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal ejendommen konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Bycor Capital Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at ejendommen konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal ejendommen konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Rolten Capital Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at ejendommen konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal ejendommen konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Mala Holdings One Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at ejendommen konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal i ejendommen konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Solten Holdings One Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at ejendommen konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at ejendommen er erhvervet for midler, der stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal ejendommen konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Trillium Capital S.a.r.l (tidligere VEM Holding S.a.r.l):

Tiltalte har forklaret, at han ejer 58 % af selskabet, at aktiverne stammer fra, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktiverne konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at indeståenderne stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Herefter og efter bevisresultatet, skal indeståenderne og aktierne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos ARAYA Holdings Limited:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, at aktiverne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktiverne konfiskeres, hvis han

findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at aktiverne er finansieret med midler fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal aktiverne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Treefrog Capital Limited (tidligere Arche Cayman Limited):

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at tilgodehavendet stammer fra betalinger, han har foretaget med midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktivet konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at tilgodehavendet stammer fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal aktivet konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Bellview Financial Ltd.:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktiverne konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at aktierne er erhvervet for midler fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal aktierne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Colbrook Ltd.:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktiverne konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at aktierne er erhvervet for midler fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal aktierne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos PCM Capital Ltd.:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktiverne konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at aktierne er erhvervet for midler fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal aktierne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos T & S Capital:

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet, og at aktierne er finansieret af midler fra refusion af dansk udbytteskat. Han har oplyst, at han ikke har indvendinger mod, at aktiverne konfiskeres, hvis han findes skyldig. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at aktierne er erhvervet for midler fra de overførsler vedrørende refusion af udbytteskat, som Solo

modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal aktierne konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Usha Shah

Vedrørende Clifton Avenue 69A, Wembley HA9 6BN, title no. NGL625888:

Som tidligere anført er betingelserne i straffelovens § 76 a, stk. 1, utvivlsomt opfyldt i forhold til tiltalte, og der kan herefter ske konfiskation af ejendommen hos hans hustru Usha Shah, medmindre formueaktivet er erhvervet mere end 5 år før den strafbare handling, som danner grundlag for konfiskation efter stk. 1, eller ægteskabet, samlivsforholdet eller relationen ikke bestod på tidspunktet for erhvervelsen.

Domsmandsretten må lægge til grund, at betingelserne for at bringe de nævnte undtagelser i anvendelse ikke er opfyldt. Herefter og idet der ikke er omstændigheder, der godtgør, at ejendommen skulle erhvervet for lovlige midler, jf. straffelovens § 76 a, stk. 4, skal der ske konfiskation hos Usha Shah af ejendommen Clifton Avenue 69A, jf. straffelovens § 76 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Vedrørende Usha Shas ideelle anpart af Clifton Avenue 69, Ground floor flat, Wembley HA9 6BN, title no. AGL265851:

Efter de foreliggende oplysninger må det lægges til grund, at ejendommen blev erhvervet senest i juni 2007 og således mere end 5 år før den strafbare handling, der er rejst tiltale for, hvorfor der ikke kan ske konfiskation af ejendommen efter straffelovens § 76 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Subsidiært er det under hovedforhandlingen gjort gældende, at der skal ske konfiskation i ejendommens friværdi for 125.000 GBP efter straffelovens § 76, stk. 4, idet beløbet, der blev brugt til indfrielse, er modtaget som gave.

Domsmandsretten må vedrørende påstanden om konfiskation efter straffelovens § 76, stk. 4, bemærke, at bestemmelsen ikke er nævnt i den konfiskationstilkendegivelse, som er forkyndt for Usha Shah. Herefter og da Usha Shah ikke har været til stede under behandlingen af spørgsmålet, finder retten, at der ikke kan ske konfiskation efter denne bestemmelse.

Herefter må retten vurdere, om det er godtgjort, at betingelserne i den mere subsidiære påstand efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1, er opfyldt, og at der således er tale om indfrielse med udbytte fra den strafbare handling, som er tilfaldet Usha Shah umiddelbart. Domsmandsretten finder, at anklagemyndigheden ikke har godtgjort en sådan direkte sammenhæng mellem refusionen af udbytteskat og Usha Shahs indfrielse af lånet med 125.000 GBP, at betingelserne i straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1, kan anses for opfyldt.

Endelig er det mest subsidiært gjort gældende, at der kan ske konfiskation af en friværdi svarende til det indfrielede beløb efter straffelovens § 76 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Domsmandsretten må hertil bemærke, at indfrielsen er sket i gerningsperioden, og at betingelserne for at foretage delvis konfiskation, således efter det som tidligere er anført, i udgangspunktet opfyldt. Domsmandsretten finder endvidere, at det heroverfor ikke er godtgjort, at indfrielsen er sket for lovlige midler, jf. straffelovens § 76 a, stk. 4. Domsmandsretten har herved lagt vægt på, at

indfrielsen af lånet i ejendommen således efter det foreliggende er sket med midler, hvor det har formodningen for sig, at de stammer fra den strafbare handling.

Domsmandsretten finder på denne baggrund, at der skal ske konfiskation i ejendommens friværdi for 125.000 GBP, jf. straffelovens § 76 a, stk. 2, jf. stk. 1.

Konfiskation hos IPIS UK (Battersea London 1) Limited (under likvidation):

Likvidator i selskabet har bekræftet, at det tidligere Treefrog Capital Limited (tidligere Arche Cayman Limited) og nu Barracuda EM Holdings Limited indskød 6.000.000 GBP og var 80 % ejer af IPIS UK (Battersea London 1) Limited, som opførte og ejede de ejendomme, hvor 80 % af provenuet fra salget er beslaglagt. Det beslaglagte provenu administreres af likvidator.

Tiltalte har forklaret, at han ejer selskabet tidligere Treefrog Capital Limited (tidligere Arche Cayman Limited) og nu Barracuda EM Holdings Limited. Domsmandsretten må således lægge til grund, at tiltalte er den ultimative ejer af provenuet, der administreres af likvidator.

Det kan lægges til grund, at indskuddet på 6.000.000 GBP er indbetalt i gerningsperioden fra et selskab, som er ejet af tiltalte. Domsmandsretten finder på denne baggrund, at der er tale om formueaktiver overdraget til en juridisk person, som tiltalte har en bestemmende indflydelse på. Herefter, og da de øvrige betingelser for at foretage konfiskation efter straffelovens § 76 a, stk. 1, jf. stk. 3, efter det tidligere anførte er opfyldt, tages anklagemyndigheden anmodning om konfiskation til følge.

Domsmandsretten har noteret sig, at anklagemyndigheden ikke har protesteret mod likvidators bemærkninger vedrørende honorar, og bemærker endvidere, at afregning for likvidators arbejde må bero på en vurdering efter engelsk ret af, om denne ret kan ekstinkveres, og at dette ikke har nogen betydning for, om konfiskationspåstanden kan tages til følge.

Konfiskation hos Athena Equity Trading S.a.r.l (under konkurs):

Tiltalte har forklaret, at han var seneste ejer selskabet inden det gik konkurs, og at midlerne stammer fra refusion af dansk udbytteskat. Herefter og efter de dokumenterede oplysninger finder retten det godtgjort, at midlerne stammer fra refusion af udbytteskat, som Solo modtog fra de danske skattemyndigheder. Herefter og efter bevisresultatet, skal indeståendet konfiskeres efter straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1.

Konfiskation hos Eris Investments Ltd:

Mankash Jain har forklaret navnlig, at han ejer Eris Investments Ltd. Han har bestridt konfiskationskravet og navnlig gjort gældende, at de overførsler af midler, som anklagemyndigheden har dokumenteret, stammer fra overskud fra valutahandler. Han har endvidere forklaret, at kontoen, som der er dokumenteret fra, var en samlekonto hos Solo for flere klienter, og at Solo havde tilladelse til at have hans midler stående på denne konto.

Domsmandsretten må indledningsvist bemærke, at det påhviler anklagemyndigheden at bevise, at der er tale om midler, der umiddelbart er tilfaldet ved den strafbare handling, jf. straffelovens § 75, stk. 1, eller er udbytte modtaget i ond tro, jf. straffelovens § 76, stk. 4.

Domsmandsretten finder, at anklagemyndigheden, der har dokumenteret fra kontooversigter, hvor et større beløb indgår fra en konto i danske kroner, men hvor der tillige fremgår en række andre transaktioner og indsættelser, som der ikke er redegjort for, ikke har dokumenteret, at de midler, som Eris Investments Ltd. modtog, stammede fra det bedrageri med udbytteskat, som tiltalte er fundet skyldig i. Anklagemyndigheden har endvidere ikke godtgjort, at der er grundlag for at tilside-sætte Mankash Jains forklaring om baggrunden for, at han var berettiget til en udbetaling fra Solo.

På denne baggrund tages anklagemyndighedens konfiskationspåstand vedrørende konfiskation hos Eris Investments Ltd ikke til følge.

Thi kendes for ret:

Tiltalte straffes med fængsel i 12 år.

Tiltalte frakendes indtil videre retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandigt.

Hos tiltalte konfiskeres:

1.

DKK 7.220.164.697 (svarende til 80 % af DKK 9.025.205.871) vedrørende forhold 1 hos tiltalte, herunder konfiskation af:

a. Følgende beløb med tillæg af påløbne renter, som indestår på beslaglagte konti i Varengold Bank AG (Tyskland):

- (1) EUR 512.227,19 på konto 1026600111
- (2) USD 99.985 på konto 1026600219
- (3) GBP 159.801,62 på konto 1026601312
- (4) AUD 14.100 på konto 1026601819

b. Følgende beslaglagte faste ejendomme beliggende i Storbritannien:

- (1) Flat 36, Altus House, 335-337 Bromley Road, London, SE6 2DR, title no TGL406119
- (2) Flat 40, Altus House, 335-337 Bromley Road, London, SE6 2DR, title no TGL406124
- (3) 73 Aurora Apartments, 10 Buckhold, London SW18 4FW, title no TGL392601
- (4) 74 Aurora Apartments, 10 Buckhold, London SW18 4FW, title no GL392610
- (5) 67 Balcombe Street, London NW1 6HD, title no LN200530
- (6) 84 Boston Place, London, NW1 6EX, title no LN93201
- (7) 92 Boston Place, London NW1 6EX, title no LN242519
- (8) 102 Boston Place, London NW1 6EX, title no LN113325
- (9) Flat 27, Brandan House, Sovereign Place, Harrow, HA1 2FN, title no NGL806039

- (10) 10 Endeavour Court, Stoke, Plymouth PL1 5AX, title no DN566627
- (13) Flat G01, 28 Lovat Lane, London EC3R 8EB, title no AGL336905
- (14) Apartment 23, Monroe House, 7 Lorne Close, London NWB 7JN, title no NGL797603
- (15) Flat 6, 41 Tavistock Crescent, London W11 1AD, title no BGL91988
- (16) Flat 8, 41 Tavistock Crescent, London W11 1AD, title no BGL92473
- (17) 109 Valletort Road, Plymouth, PL1 5PN, title no DN566959
- (18) 111 Valletort Road, Plymouth, PL1 5PN, title no DN566619
- (19) Tiltaltes Ideeale anpart af Clifton Avenue 69, Ground floor flat, Wembley HA9 6BN, title no. AGL265851

3.

Hos **Usha Shah** konfiskeres:

a. Følgende beslaglagte faste ejendom beliggende i Storbritannien:

- (1) Clifton Avenue 69A, Wembley HA9 6BN, title no. NGL625888:
- (2) 125.000 GBP i friværdien i Usha Shas ideelle anpart af Clifton Avenue 69, Ground floor flat, Wembley HA9 6BN, title no. AGL265851

8.

Hos **Aesa S.a.r.l.** konfiskeres:

a. Følgende beløb med tillæg af påløbne renter, som indestår på beslaglagte konti i ING Luxembourg S.A. (Luxembourg):

- (1) EUR 9.582,73 på konto LU26 0141 4481 8170 0000
- (2) GBP 121.700,58 på konto LU08 0141 6481 8170 3030

c. følgende beslaglagte aktier i Varengold Bank AG (Tyskland):

- (1) 160.000 stk. på depot/konto 1088846300

9.

Hos **Elysium Global (Dubai) Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslaglagte beløb med tillæg af påløbne renter, som indestår på depot i Varengold Bank AG (Tyskland):

- (1) EUR 7.650

b. Følgende beløb med tillæg af påløbne renter, som indestår på beslaglagte konti i Varengold Bank AG (Tyskland):

- (1) EUR 28.475,01 på konto DE38200301331026140110
- (2) USD 18.996,55 på konto DE09200301331026141214

c. Følgende beslaglagte aktier i Varengold Bank AG (Tyskland):

- (1) 973.812 stk. på depot/konto nr. 7013 104259 i Dero Bank AG

10.

Hos **Elysium Global Limited** konfiskeres:

a. Følgende beløb med tillæg af påløbne renter, som indestår på beslaglagte

konti i Varengold Bank AG (Tyskland):

- (1) EUR 168.142.082,43 på konto 1029 1201 10
- (2) EUR 56.555,38 på konto 1029 1201 29
- (3) GBP 14.999.916,63 på konto 1029 1213 11

11.

Hos **Elysium Global Trading Limited** konfiskeres:

a. Følgende beløb med tillæg af påløbne renter, som indestår på beslaglagt konto i Varengold Bank AG (Tyskland):

- (1) EUR 50.100.000 på konto IBAN DE32 2003 0 133 1 092 540 1 13

13.

Hos **6 Ephi Covent Garden Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslagte faste ejendom beliggende i Storbritannien:

- (1) Apartment 6, 12 Great Newport Street, London WC2H 7JD, title no NGL970116

14.

Hos **Ephi Covent Garden Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslagte faste ejendom beliggende i Storbritannien:

- (1) Apartment 7, 12 Great Newport Street, London WC2H 7JD, title no NGL970113

15.

Hos **8 Ephi Covent Garden Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslagte faste ejendom beliggende i Storbritannien:

- (1) Apartment 8, 12 Great Newport Street, London WC2H 7JD, title no NGL970114

16.

Hos **Bycor Capital Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslagte faste ejendom beliggende i Storbritannien:

- (1) Flat 75, Babbage Point, 20 Norman Road, London London SE10 9FA, title no TGL439518

17.

Hos **Rolten Capital Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslagte faste ejendom beliggende i Storbritannien:

- (1) Flat 76, Babbage Point, 20 Norman Road, London SE10 9FA, title no TGL439524

18.

Hos **Mala Holdings One Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslagte faste ejendom beliggende i Storbritannien:

- (1) Apartment 3, 12 Great Newport Street, London WC2H 7JD, title no NGL970117

19.

Hos **Solten Holdings One Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslagte faste ejendom beliggende i Storbritannien:

(1) Apartment 4, 12 Great Newport Street, London WC2H 7JD, title no NGL970115

21.

Hos **IPIS UK (Battersea London 1) Limited** konfiskeres:

a. De beslagte 80 % af proventet fra salg af IPIS UK (Battersea London 1) Limiteds faste ejendomme beliggende i Storbritannien:

(1) 1 til 13 (ulige numre) Yelverton Road samt 58, 60, 62, 64, 66, 68 og 70 York Road, Battersea, London, title no SGL 164889

23.

Hos **Trillium Capital S.a.r.l (tidligere VEM Holding S.a.r.l)** konfiskeres:

a. Følgende beløb med tillæg af påløbne renter, som indestår på beslaglagt konto i ING Luxembourg S.A. (Luxembourg):

(1) EUR 888.240,52 på konto LU17 0141 5544 1230 3000

b. Følgende beslaglagte aktier i Dero Bank AG (Tyskland):

(1) 9.675.000 stk. på depot/konto 7000005001 i Dero Bank AG

24.

Hos **Athena Equity Trading S.a.r.l** konfiskeres:

a. Følgende beløb med tillæg af påløbne renter, som indestår på beslaglagt konto i ING Luxembourg S.A. (Luxembourg):

(1) EUR 20.325,20 på konto LU10 0141 2481 8160 0000

27.

Hos **ARAYA Holdings Limited** konfiskeres:

a. Følgende beslaglagte Contingent Convertible obligationer i Varengold Bank AG (Tyskland):

(1) EUR 5.000.000 i depot nr. 1089436300 Side 10

28.

Hos **Treefrog Capital Limited (tidligere Arche Cayman Limited)** konfiskeres:

a. Følgende beslaglagte tilgodehavende med tillæg af påløbne renter hos selskabet Capmartin Limited, som indestår på politiets depot/konto:

(1) EUR 3.075.000

30.

Hos **Bellview Financial Ltd.** konfiskeres:

a. Følgende beslaglagte aktier i Varengold Bank AG (Tyskland):

(1) 176.963 stk. på depot/konto 1088866300 i Varengold Bank AG

31.

Hos **Colbrook Ltd.** konfiskeres:

a. Følgende beslaglagte aktier i Varengold Bank AG (Tyskland):

(1) 84.174 stk. på depot/konti 10909996300/1026066300 i Varengold Bank AG

32.

Eris Investments Ltd. frifindes for påstanden om konfiskation.

33.

Hos **PCM Capital Ltd.** konfiskeres:

a. Følgende beslaglagte aktier i Varengold Bank AG (Tyskland):

(1) 160.000 stk. på depot/konto 1087786300 i Varengold Bank AG

36.

Hos **T & S Capital** konfiskeres:

a. Følgende beslaglagte aktier i Varengold Bank AG (Tyskland):

(1) 194.446 stk. på depot/konto 1026046300 i Varengold Bank AG

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.